

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

Manjši davki za kmete od predvidenih

Vsi trije zbori občinske skupščine so na ločenih zasedanjih sprejeli dogovor o usklajevanju davčne politike v letu 1982.

S sprejemom tega dogovora skupščina občine soglašala, da bodo obveznosti plačevanja davkov določene tako, da bodo trajno vzpodbujale zavezance k večji produktivnosti dela in da ne bo prišlo do neutemeljenih razlik v višini obveznosti med posameznimi družbenopolitičnimi skupnostmi. Občani naj bi k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb prispevali sorazmerno s svojimi materialnimi možnostmi, občinska uprava za družbene prihodke pa mora zagotoviti kvalitetno in učinkovito opravljanje nalog in si prizadevati za učinkovitejšo uresničevanje ustavnosti in zakonitosti.

Dogovor, ki so ga naši delegati sprejeli, se bistveno ne razlikuje od osnutka, objavljenega v Naši komuni, ki je bil v javni razpravi, razen v šestem in enajstem členu.

Osnutek šestega člena tega dogovora pravi, da se predpiše dodatno stopnja davka iz osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti v višini od 30-46 odstotkov, predlog, ki so ga naši delegati tudi podprli, pa govori o razponu od 25-40 odstotkov. Zakaj takšna sprememba?

Odbor za usklajevanje davčne politike v SR Sloveniji je pri oblikovanju osnutka ocenil, da bi bila nujna izenačitev skupnih obremenitev zavezancev, ki ne plačujejo prispevka za zdravstveno in starostno zavarovanje kmetov z zavezanci - čistimi kmeti, ki navedene prispevke plačujejo. Na osnovi predlogov nekaterih občin pa je odbor ocenil, da bi bilo primernejše prehod na izenačitev skupnih obremenitev čistih kmetov z ostalimi kmeti raztegniti na daljše obdobje, zato je stopnjo dodatnega davka iz kmetijstva za leto 1982 znižal na razpon od 25 do 40 odstotkov.

Glede na osnutek se predlog razlikuje tudi v enajstem členu v katerem so dogovorjene

enotne stopnje občinskega davka od dohodkov nekaterih obrtnih dejavnosti, ki se plačujejo po odbitku od vsakega posameznega dohodka. Na pobudo Zveze paraplegikov Slovenije je bilo v kategorijo dohodkov, od katerih se plačuje občinski davek po odbitku po najnižji stopnji deset odstotkov, vnešeno tudi določilo, da se po tej stopnji obdavčujejo tudi dohodki stoodstotnih invalidov-paraplegikov.

Zelena luč za predlog smernic

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so na zadnjem skupnem zasedanju s pripombami sprejeli predlog smernic za pripravo dokumentov Ljubljana 2000. V uvodnem izjavljanju je član občinskega izvršnega sveta Aleš Šarec podrobneje razčlenil predlog tega dokumenta. Razveseljivo je bilo slišati, da je bilo ob predlogu upoštevanih precejšnje pripombe in predlogov, ki so jih delegati posredovali ob obravnavi osnutka. Delegacija KS Kozeljca pa je ob obravnavi predloga ponovno opozorila na sedanjo stopnjo nerazvitosti naše občine in predlagala vrsto konkretnih pripomb, ki morajo biti prisotne ob izdelavi tega dolgoročnega dokumenta v luči trdnejše razvitosti naše družbenopolitične skupnosti.

če opravljajo ročna dela in dosegajo dohodek preko organizacij združenega dela.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti sta sprejela tudi odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o davkih občanov in odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku.

N. L. Č.

PONOVO O FARMI BREST

Podjetniški ali dohodkovni interesi?

Farma Brest da ali ne, je bila osnovna misel, ki se je prepletala v razpravi na razširjeni seji osnovne organizacije ZK TOZD Posestvo, pa čeprav ni bila organizirana izključno s tem namenom. Razprava o kmetijski problematiki in stanju ter nalogah v bodoče je bila namreč ena izmed številnih predkongresnih priprav in priprav na programsko-volilno konferenco OK ZK naše občine.

O kmetijstvu smo v naši občini že večkrat spregovorili, tudi v luči nalog komunistov na tem področju, ki jih je opredelila 11. seja CK ZKS. Iz ocene vseh teh razgovorov je očito, da na področju kmetijstva nišmo storili dovolj, da je bila naša učinkovitost, pa tudi zavzetost, prešibka. Velik del krivde je prav gotovo na strani DO Ljubljanskih mlekar oziroma njene TOZD Posestva, kjer vlada prevelika apatija, naveličanost, nezagretost za hitrejši razvoj in napredek. Drugi del krivde pa je seveda na strani občine kot celote, ki tudi ni storila vsega kar bi bilo, po vseh spoznanjih o nujnosti intenzivnejšega razvoja kmetijstva in s tem v zvezi pridelovanja hrane, pričakovati. Naša občina je namreč v Ljubljani tista, ki ima najboljše naravne pogoje za ta razvoj, pravzaprav je nosilec kmetijstva za celotno mesto, česar pa se tisti, ki se jih to najbolj tiče, ne zavedajo. Pravilnega razmerja med družbenim in privatnim sektorjem ni, družbeni sektor na Viču pada, pojavljajo se tendence, da bi se družbena zemljišča, tako težko pridobljena, ponovno razparcelirala v privatne roke, kar pa je ne le nemo-goče, ampak tudi nesprejemljivo in družbeno škodljivo.

Nekateri ne prenesejo kritike

Da je upravičena in argumentirana kritika v naši družbi ne le dovoljena ampak tudi potrebna, je jasno. S tem se strinjamo več ali manj vsi, posebno ko kritika zadene druge, ne nas. Tisti hip pa, ko bi sami morali kritiki in dejstvom pogledati v oči, se z njo soočiti, pa kritika že ni umestna. Napake pa se lahko odpravijo samo, če jih sprejmemo na znanje, poiščemo rešitve in jih na njihovi osnovi tudi odpravimo.

Tokrat je torej kritika letela na TOZD Posestva, na DO Ljubljanske mlekarne, na SOZD KIT. Tovariši pa, ki jih zastopajo, napak žal ne priznajo, argumentov ne sprejemajo. Zatika se

pravgotovo na številnih področjih, najbolj pa se je to odrazilo pri že znanem problemu farme Brest. Ko je pred štirimi leti padla odločitev o izgradnji te farme, ki naj bi nas oskrbovala z mlekom, je že bilo jasno, da je to pametna odločitev. Položen je bil tudi temeljni kamen. Odločitev ni padla kot jabolko z drevesa, bila je dobro premišljena in argumentirana. Ta investicija je v našem, družbenem interesu. In kot vemo, kamen še vedno stoji, stoji pa tudi vse ostalo. Vsi planski dokumenti jo iz leta v leto vpisujejo med naše naloge, posamezniki pa si pred njimi zatiskajo oči.

Res je, gre za posameznike. Kako bi si sicer lahko razložili dejstvo, da so se delavci, komunisti v TOZD Posestvo, izrekli za to investicijo, proti njej pa je le njihov direktor, ki ima tudi veliko podporo v individualnem organu SOZD KIT, oba pa se sklicujeta na svoje »strokovne ocene in mnenja«, ki s strokovnostjo žal nimata veliko skupnega. Da je temu res tako, potrjuje tudi mnenje Republiškega komiteja za kmetijstvo, v katerega strokovnost ne dvomimo. Argumenti, ki

Ob rob 3. konference ZSS

3. konferenca slovenskih sindikatov, ki je bila 5. in 6. februarja, je sprejela jasna stališča, ki jim mora slediti tudi odločna akcija.

Priprave na 3. konferenco ZSS so bile v naši občini temeljite in so potekale več mesecev. Po dobri organizaciji tematskih razpravah v OZD, družbenopolitičnih organizacijah in SIS, ter ugotovitvah s teh razprav, smo na seji občinskega sveta oblikovali predloge k dopolnitvam končno sprejetega dokumenta, ki nosi naslov: »Vloga in naloge ZSS pri uveljavljanju delavcev kot nosilcev socialne politike in zagotavljanja socialne varnosti«.

Na konferenci je sodelovalo 243 delegatov, večje število predstavnikov drugih družbenopolitičnih organizacij, predsedniki občinskih svetov ZSS, predstavniki sindikatov iz vseh republik in pokrajin, člani predsedstva ZSJ, med njimi tudi predsednik ZSJ Rade Galeb.

Uvodni referat je podal podpredsednik RS ZSS, ki je ocenil sedanji družbeni trenutek in izpostavil potrebo po nenehni aktivnosti ZS, tako v svojih organizacijah in organih, kot tudi v dele-

gatskih skupščinah. Dejal je, kar je ugotovila tudi razprava, da je socialna varnost in socialni položaj vseh delavcev in občanov odvisen od naše delovne usvarjalnosti, delovnega prispevka in socialistične solidarnosti in vzajemnosti vseh delavcev.

V razpravi je sodelovalo 53 delegatov, pismene razprave pa je, zaradi pomanjkanja časa, oddalo 37 delegatov. V razpravi so bila obogatena vsa področja socialne politike, dano pa je bilo tudi veliko pripomb k spremembi oz. dopolnitvi resolucije. V razpravi na konferenci je sodeloval tudi delegat naše občinske organizacije ZS Janko Čirič, ki je strnil izkušnje, nabrane iz svoje DO TTL, ter pri tem dejal, da del naše socialne politike zavira produktivnost, namesto da bi jo vzpodbujala, kar bi morala biti tudi ena pomembnih nalog za večjo produktivnost. Na kratko je tako Čirič opozoril na znano vprašanje cenovov za pravico do otroškega dodatka, pravice do štipendije in še na druge pomoči, ki jih dodelujemo, pri tem pa vedno ne preverimo dovolj, kdo je take pomoči resnično potreben. Na koncu je še dodal, da nam sredstev za socialne pomoči ne bi bilo treba kdo ve kako povečevati, če bi jih pravilneje razdeljevali.

Delegatka Olga Tomšič, ki opravlja funkcijo predsednika sveta za življenjske in delovne razmere zaposlenih delavcev pri našem občinskem

svetu ZS pa je v razpravi sodelovala s temo Funkcija štipendiranja pri usmerjenem izobraževanju.

Ostali razpravljalci so se na konferenci dotaknili vseh področij socialne politike, prevladovala pa so razprave o zaposlovanju, pokojninsko-invalidskem zavarovanju, zdravstvu in humanizaciji dela. Veliko razprav je bilo tudi okrog problematike družbeno ekonomskega položaja kmetov in zagotavljanja njihove socialne varnosti.

Po predhodni javni razpravi je konferenca sprejela tudi spremembo statutarnega sklepa glede dolžine trajanja mandata voljenim funkcionarjem v stalnih organih ZSS, ki traja 2 leti z možnostjo enkratne ponovne izvolitve na isto funkcijo. To velja za funkcionarje občinskih, mestnih in republiških organov ZSS.

Na februarski seji so delegati občinske organizacije ZS informirali občinski svet ZSS Ljubljana Vič Rudnik o poteku te konference, tako da je svet lahko ugotovil, da je bila konferenca izredno množična in delavna, tako v svojih pripravah kot sami končni izvedbi in da so njeni sklepi tako pomembni za delavce in druge delovne ljudi in občane, da se bo morala sindikalna organizacija resnično polno angažirati za njihovo dosledno izvajanje v sleherni samoupravni organizaciji in skupnosti.

JOŽE SOJER

NINA LEGAT-ČOŽ

ZAKAJ ZAMUJAMO S SAMOUPRAVNO PREOBRAZBO V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU

Drugi na naš račun

Zakon o stanovanjskem gospodarstvu smo v januarju lanskega leta, po temeljiti javni razpravi, sprejeli. To pa pomeni, da smo sprejeli tudi obvezo, da bomo uresničili njegova določila.

Pomembnejša naloga, ki izhaja iz zakonskih določil, je nedvomno samoupravno organiziranje stanovanj pri upravljanju in gospodarjenju s stanovanjskimi hišami.

Kaj smo pravzaprav s tem hoteli? Hoteli smo, da bi bilo gospodarjenje s hišami čim bližje stanovalcem, da bi zajelo čimveč njihovih interesov in pobud in tudi možnost lažjega in hitrejšega reševanja posameznih vprašanj, pomembnih za humanizacijo odnosov med ljudmi v temeljni celici krajevnih skupnosti - v stanovanjski hiši.

Živimo v organizirani sredini, ki nam ne dovoljuje zapiranja v ozke meje, v ozek krog svojega individualnega sveta in njegovih štirih sten. Samo del celote, del hišne skupnosti, ki se dnevno srečuje z reševanjem vsakodnevnih življenjskih vprašanj, pravic in odgovornosti v zvezi z gospodarjenjem s stanovanjsko hišo in odnosi v njej. Vsi smo si edini, da nam ni

vseeno ali bomo sami upravljali s tako pomembno dobrino kot je stanovanje ali pa bo namesto nas upravljali nekdo drug, a na naš račun!

Cestokrat smo se jezili, ker nismo imeli vseh možnosti in pravic v zvezi z gospodarjenjem in so nam zato hiše in stanovanja propadala, stanovalci pa smo pri tem ostali nemočni, saj odločanje ni bilo v naših rokah. Možnost odločanja sedaj imamo, še več, z

omenjenim zakonom gre sedaj za našo dolžnost in obveznost! Kljub temu pa naša samoupravna organiziranost ne steče tako, kot smo to zagotavljali v javni razpravi, preden smo zakon sprejeli.

Le malo stanovalcev je spoštovalo rok

Kje so vzroki? Je morda vzrok neinformiranost? Težko bi pristali na to opravičilo, saj so bili stanovalci seznanjeni tako z zakonom kot tudi s posebnimi informacijami samoupravne stanovanjske skupnosti Vič-Rudnik. Že v avgustu je bil na vsakih pet stanovanj razdeljen priročnik o samoupravljanju stanovalcev s podrobnimi pojasnili in obrazložitvami o bistvu preobrazbe in o naših nalogah. In končno, v mesecu decembru sta OK SZDL in Samoupravna stanovanjska skupnost organizirali razgovore v krajevnih skupnostih, katerih namen je bil, da stanovalci dobijo odgovore na vsa vprašanja v zvezi z gospodarjenjem s hišo in družbenopolitičnim vidikom organiziranosti in povezanosti ljudi v hiši. Ob vsem omenjenem pa so krajevnice konference SZDL več mesecev neposredno vodile akcijo preobrazbe stanovanjske samouprave.

In vendar, do dogovorjenega roka, 27. januarja, je le manjši del stanovalcev ustanovil SKUPNOST STANOVALCEV in njene samoupravne organe; ZBOR STANOVALCEV, HIŠNI SVET in ODBOR SAMOUPRAVNE DELAVSKE KONTROLE.

Kdo in kako?

Kdo in kako naj v hiši operativno izvede preobrazbo samoupravne organiziranosti?

V akcijo se mora neposredno in aktivno vključiti krajevna konferenca SZDL oziroma njeno predsedstvo, ki je politično odgovorno za izvedbo samoupravne organiziranosti. Seveda pa je najbolje, če vsa opravila izpelje sedanji hišni svet. Kako? Predsednik hišnega sveta skliče ZBOR STANOVALCEV, ki ga sestavljajo po en polnoletni delegat iz vsakega stanovanja oziroma poslovnega prostora v hiši.

Na zboru stanovalcev delegati sprejmejo poglobljene samoupravne akte: sklep o ustanovitvi skupnosti stanovalcev, statut, poslovnik o delu organov skupnosti stanovalcev (zbor stanovalcev, hišnega sveta in odbora samoupravne delavske kontrole). Na istem zboru stanovalcev se izvoli tudi hišni svet s predsednikom, njegovim namestnikom in blagajnikom, odbor samoupravne delavske kontrole in delegate v svet stanovalcev pri krajevni skupnosti.

Kako pa postopek teče tam, kjer hišnih svetov še nimamo organiziranih oziroma so le ti neaktivni? V takšnih primerih prevzame naloge hišnega sveta in njegovega predsednika krajevna konferenca SZDL in njeno predsedstvo, ki skliče ZBOR STANOVALCEV in izvedeta celoten postopek.

Ker so v priročniku Samoupravljanje stanovalcev izdelani osnutki poglobljenih samoupravnih aktov operativno do zastoja ne bi smelo prihajati.

Pa še nekaj v razmislek: dokler v naših stanovanjskih hišah ne bomo samoupravno organizirani tudi ne bomo mogli prevzeti upravljanja v svoje roke in ne bomo mogli neposredno vplivati na skrbno vzdrževanje in obnavljanje hiše, kar ima prav lahko za posledico, da se nam bo nekega dne streha nad glavo dobesedno podrla!

MILE ŠKABAR